

Sygn. akt **IV Ka 1848/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Małachowski

Protokolant: Aneta Maziarek

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Anny Paździórko

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2013 r.

sprawy **M. T.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 i 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w Pyrzycach

z dnia 12 listopada 2012 r. sygn. akt VII K 552/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczony wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym skraca do 2 (dwóch) lat,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 1848 / 12

UZASADNIENIE

M. T. został oskarżony o to, że w dniu 13 czerwca 2012r., o godzinie 8.15, na drodze nr (...), pomiędzy miejscowościami S. – B., gm. P., będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 17 stycznia 2006r., sygn. akt II K 5 / 06, za czyn z art. 178a § 1 kk, kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki H. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się wskaźnikiem 0,46 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk.

Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim VII Zamiejscowy Wydział Karny w P. wyrokiem w dniu 12 listopada 2012r., sygn. akt VII K 552 / 12, uznał M. T. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za występek ten na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

Na podstawie art. 63 § 2 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres zatrzymania mu prawa jazdy od dnia 13 czerwca 2012r.

Na podstawie art. 627 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych, zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe a nadto wymierzył mu 120 zł opłaty.

Apelację na korzyść oskarżonego od powyższego wyroku wywiódł prokurator i na podstawie art. 427 § 2 kpk oraz 438 pkt 2 kpk zarzucił wyrokowi rażąco i mająca istotny wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania, to jest art. 343 § 1 i 7 kpk, poprzez orzeczenie bez przeprowadzenia rozprawy na posiedzeniu w dniu 12 listopada 2012r. wobec M. T. na podstawie art. 42 § 2 kk środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, podczas gdy z podejrzanym w trybie art. 335 § 1 kpk uzgodniono dwuletni okres obowiązywania środka karnego w postaci zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym. Skarżący na podstawie art. 427 § 1 kpk oraz 437 § 1 i 2 kpk wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Wniosek ten prokurator zmodyfikował na rozprawie apelacyjnej wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w pkt. III części dyspozytywnej okresu zakazu 2 lata, w miejsce 3 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się całkowicie zasadna.

Na wstępie należy wskazać, że materiał dowodowy zebrany w postępowaniu przygotowawczym jest wystarczający do bezspornego przypisania sprawstwa iwiny M. T.. Ustalony stan faktyczny nie budzi wątpliwości, oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyraził zgodę na skazanie bez przeprowadzenia rozprawy. Wszystkie przesłanki zawarte w art. 335 kpk zostały spełnione, tym samym wydanie wyroku na posiedzeniu w trybie wskazanym tymże artykułem jest w pełni uzasadnione.

Istotne jest jednak, że Sąd meriti wymierzając karę w warunkach art. 335 kpk jest w pełni związany ustaleniami dokonanymi pomiędzy prokuratorem i oskarżonym. Jeżeli Sąd ten dojdzie do przekonania, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku prokuratora, np. uznając, iż kara umówiona pomiędzy oskarżycielem publicznym a oskarżonym jest niesprawiedliwy, czy też nie spełni pokładanych w niej celów, kieruje sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych, co pozwala temu Sądowi na ewentualne odpowiednie skorygowanie tejże kary.

W przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia tej zasady, gdyż Sąd I instancji orzekł o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w sposób odmienny aniżeli we wniosku prokuratora.

Warty podkreślenia jest jednak fakt, na który również powołuje się skarżący, że Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu wyroku wskazał, że w odniesieniu do oskarżonego w pełni prawidłowe i słuszne jest orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, nie zaś 3 lata. Do zmiany warunków skazania doszło wskutek omyłki, a intencją tego Sądu było orzeczenie środka karnego zgodnie z dyspozycją skarżącego. Z treści uzasadnienia wynika zatem, że Sąd I instancji nie chciał orzekać środka karnego odmiennie niż prokurator i sprawa nie wymaga ponownego rozpoznania na zasadach ogólnych.

Stąd też mając na względzie zasady ekonomiki procesowej, jak również zapobieganie przewlekłości postępowania Sąd odwoławczy uznał za w pełni wystarczającą zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej środka karnego przez skrócenie orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym do 2 lat i utrzymanie w mocy pozostałej części orzeczenia.

Na podstawie art. 624 kpk w zw. z art. 634 kpk – kierując się zasadą słuszności, Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Ryszard Małachowski